

[Hans Nielsen.]

forslag ned af Bordet; og derefter kan vi tale om en bedre Retsbeskyttelse for den personlige Frihed.

Slebsager: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen synes at tro, at han kan faa det høje Tings Medlemmer til at mene, at Sagen fra Gedved skulde genere mig, Ingenlunde. Uden Hensyn til, om den Mand er Venstremand eller Socialdemokrat, er det klart, at hvis denne Gaardmand har opført sig paa den Maade, som det er skildret af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, saa har han fortjent, ikke blot at komme til at betale Lønnen, men ogsaa at komme til at betale Erstatning, og saa har han ogsaa fortjent den Bøde, han har faaet; det er jo en given Sag. Har han opført sig paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremstillede det, saa er det klart, at han har fortjent det; men han er jo ogsaa kommet til at betale baade Løn og Erstatning til Fodermesteren og Bøde, saa jeg forstaar ærlig talt ikke, hvorfor det ærede Medlem bliver ved at køre med denne Sag; for det har jo ikke noget som helst med Mandens politiske Anskuelse at gøre.

Jeg skal gøre enkelte Bemærkninger til de andre ærede Talere. Det ærede Medlem Hr. Steen var inde paa nogle Domme, der er blevet afsagt, og omtalte bl. a. en Smed fra min Valgkreds. Det er fuldkommen rigtigt, at der var en Smed, som mente sig daarligt behandlet af Organisationen og anlagde Sag imod den; men Domstolen kom til det Resultat, at Smedemestrenes Organisation ikke var optraadt paa en saadan Maade overfor vedkommende Smed, at den kunde dømmes efter den Lov, her er Tale om. Og jeg vil gerne sige, at for mit Vedkommende nærer jeg ikke nogen Mistro til Domstolene, fordi de har dømt paa denne Maade; Domstolen har selvfølgelig dømt efter sin bedste Overbevisning i dette Forhold, og Smeden maa altsaa ikke have haft tilstrækkelig Begrundelse til at anlægge Sag mod Organisationen.

Jeg kan nævne et andet Eksempel. Elektrikerforbundet i Esbjerg forsøgte at boykotte en elektrisk Installatør. Installatøren anlagde Sag imod Elektrikerforbundet; men Forbundet blev frikendt. Dette viser altsaa blot, at Domstolene tager lempeligt paa hele dette Forhold, og det viser, at Lovens Bestemmelser ingenlunde er for haarde.

Hvad angaar de Bemærkninger, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr.

Nygaard, som meget stærkt krævede, at vi maatte have sikre Retstilstande, og vi maatte vide, hvad der er Ret, da er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, at vi maa have sikre Retstilstande, og vi maa vide, hvad der er Ret. Men vi kan nu en Gang ikke faa saadanne Retstilstande, at Menigmand er i Stand til i det enkelte Tilfælde med absolut Sikkerhed at bedømme, om han har Ret eller ikke. Det maa overlades til Domstolene at træffe Afgørelse i disse Forhold; det maa Domstolene gøre i alle andre Forhold og selvfølgelig ogsaa i Forhold vedrørende Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

Det bliver heller ikke muligt for de Herrer, hvis de vilde lovgive paa det Omraade, der her er Tale om at naa til saadanne Enkeltbestemmelser indenfor denne Lovgivning, at man dog ikke i mange Tilfælde maatte overlade det til Domstolene at træffe Afgørelse af, hvorvidt dette eller hint falder ind under Loven eller ikke.

Med Hensyn til de Bemærkninger, som blev fremsat af den højtærede Minister, vil jeg sige, at han kom jo grumme lidt ind paa selve Loven. Den højtærede Minister holdt sig til Betragtninger i al Almindelighed om, at Venstre havde savnet Forstaaelse af Arbejdernes Ønske om gennem Organisation at forbedre deres økonomiske Kaar.

Det er ikke blot urigtigt, men en fuldkommen horribel Paastand fra den højtærede Ministers Side. Venstre har ingenlunde savnet Forstaaelse af Arbejdernes Ønske om gennem Organisation at forbedre deres økonomiske Vilkaar. Jeg har for mit Vedkommende altid anerkendt og anerkender den Dag i Dag — gjorde det ogsaa i min Tale, da jeg sidst havde Ordet —, at Arbejderne har gennem deres Organisationer højnet Arbejdernes Kaar materielt og kulturelt, og det er til Gavn for Arbejderne selv og til Gavn for hele Samfundet.

Vi ønsker ingenlunde at komme Arbejdernes Organisationer til Livs. Arbejdernes Organisationer som Arbejdsgivernes Organisationer maa for mig og mit Parti bestaa, og de maa have deres rimelige og retmæssige Virkefelt. Men det, som vi ønsker, det er, at disse Organisationer ikke maa begaa Overgreb eller Misgreb overfor Enkeltmand. Hvis Enkeltmand lider Uret gennem Overgreb og Misgreb fra Organisationernes Side, som altid vil være de mægtige overfor Enkeltmand, saa er det Samfundets Pligt at optræde som Beskytter af den enkelte. Det er det Stand-